

Arrest

nr. 241 590 van 29 september 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. REYGAERT
Havenlaan 86 C / 414
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. REYGAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak:

1.1. Verzoeker kwam op 1 november 2015 samen met zijn moeder toe op het Belgische grondgebied en diende op 3 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 31 januari 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 1 december 2017 (RvV 1 december 2017, nr. X).

1.3. Verzoeker diende op 13 juni 2018 een tweede verzoek in om internationale bescherming.

1.4. De commissaris-generaal trof op 13 september 2018 een beslissing tot de niet-ontvankelijkheid van dit tweede verzoek om internationale bescherming. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 20 maart 2019 (RvV 20 maart 2019, nr. X).

1.5. Verzoeker diende op 2 oktober 2019 een derde verzoek in om internationale bescherming.

1.6. De commissaris-generaal trof op 29 januari 2020 een beslissing tot de niet-ontvankelijkheid van dit derde verzoek om internationale bescherming. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 30 maart 1997 geboren in Najaf. U bent een sjiitische moslim van Arabische origine. U groeide op in Kufa in de wijk Jummuriyah. U, uw broers en uw moeder N.(...) M.(...) A.(...) a.(...) H.(...) (CGVS (...)) werden vaak geslagen door uw vader K.(...) M.(...) A.(...). Begin 2015 wilde uw vader dat u en uw broer M.(...) zich aansloten bij Hashd al Shaabi.

Hij vond dat jullie niet beter waren dan de andere jongeren van de buurt en bovendien zou hij 600 dollar per kind per maand krijgen eens jullie ingelijfd waren. Uw moeder was tegen het idee en zocht bescherming bij haar vader, een vooraanstaand lid van de al Helli stam. Op 15 februari 2015 was uw vader zeer boos omwille van jullie aanhoudende weigering om jullie aan te sluiten. Hij sloeg u in uw gezicht en u raakte vier tanden kwijt. U, uw broers en uw moeder pendelden tussen jullie huis en dat van uw grootvader. In augustus 2015 besloot u om u aan te sluiten. U vertelde dit tegen uw vriend H.(...) die het op zijn beurt doorvertelde aan zijn vader M.(...) J.(...). Deze laatste stelde voor dat jullie het land zouden verlaten. Hij zou alles betalen en jullie hoefden hem niet terug te betalen. De man regelde jullie tickets naar Turkije en, via zijn connecties, de smokkelaars voor de reis naar Europa.

U verliet Irak op 11 oktober 2015 met het vliegtuig van op de luchthaven van Najaf. U landde in Istanbul en reisde vervolgens verder naar Izmir. U stak de zee over naar Griekenland en zette uw reis verder via de Balkanroute naar België. U kwam aan in België op 1 november 2015 en verzocht op 3 november 2015 een eerste keer om internationale bescherming. Dezelfde dag is uw vader samen met vrienden van Hashd al Shaabi, naar het huis van uw grootouders geweest op zoek naar u, uw broer en uw moeder. Hij was erg kwaad op uw moeder omdat ze zijn eer zou geschonden hebben door zonder zijn toestemming het land samen met de kinderen te verlaten. Uw grootvader stierf ten gevolge van prostaatkanker op 12 december 2015. Ter staving van uw asielaanvraag legde u dezelfde documenten voor die door uw moeder werden voorgelegd.

Op 1 februari 2017 werd u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betekend wegens de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 1 december 2017 verworpen.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 13 juni 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat uw oom J.(...) op 10 mei 2018 werd vermoord en u zegt te vermoeden dat de familie van uw vader achter deze daad zit. Dit voorval toont aan dat u nog steeds vervolgd wordt, zo stelt u. Uzelf legde geen documenten ter staving van uw tweede verzoek.

Uw moeder, die net als u op 13 juni 2018 een tweede verzoek indiende, legde volgende stukken voor: een originele huwelijksakte en kleurenkopieën van een klacht bij de politie en van een overlijdensakte van J.(...).

Op 13 september 2018 besliste het CGVS tot een beslissing van niet-ontvankelijkheid van uw volgend verzoek. U tekende beroep aan tegen deze beslissing maar dit werd op 20 maart 2019 verworpen door de RvV.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 2 oktober 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in. U houdt vast aan uw eerdere verklaringen en herhaalt uw vrees door uw vader gedood te worden in geval van terugkeer naar Irak. Daarnaast heeft er zich een nieuw probleem ontwikkeld. In april 2019 ontving u een telefoontje van een onbekende Iraakse vrouw via een vals facebookprofiel. Zij beweerde dat uw moeder in België een geheime relatie heeft en dat uw familie in Irak hiervan op de hoogte is. Zij zouden ook over een foto beschikken van uw moeder met haar vriend. De vrouw wist verder te vertellen dat uw oom A.(...) razend is en uw moeder wilt vermoorden indien hij haar te pakken krijgt. Diezelfde dag confronteerde u uw moeder met de geruchten. Zij ontkende maar door de manier waarop zij reageerde, werd u duidelijk dat ze loog. U wilde haar slaan omwille van de schande die ze over de familie had gebracht maar uw kleine broertjes kwamen tussenbeide. U sloeg uw twee broertjes en liep vervolgens het huis uit. Sindsdien heeft u alle contact met zowel uw familie in België

als in Irak verbroken. U woont sindsdien bij vrienden en gaat enkel nog naar huis om uw post op te halen. U vreest bij een terugkeer naar Irak dat uw oom A.(...) u zal vermoorden omdat u geen stappen heeft ondernomen tegen uw moeder.

Ter staving van uw verzoek legde u kopieën neer van drie foto's waarmee u de functie van uw oom A.(...) binnen de stam en een foto waarmee u uw relatie tot hem wilt aantonen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u in het kader van uw huidig verzoek aflegt, en waarvan kan worden vastgesteld dat zij herhalingen zijn van het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste en tweede verzoek heeft uiteengezet, i.c. dat u nog steeds een vrees koestert ten aanzien van uw vader en vreest gedwongen te worden zich aan te sluiten bij de sjjiitische militieën, moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. Het CGVS was van oordeel dat er geen geloof kon gehecht worden aan de problemen die u gekend zou hebben met uw vader en dit hoofdzakelijk gezien (i) uw verklaringen vaag, weinig overtuigend, incoherent en tegenstrijdig waren en (ii) uw onvermogen enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs voor te leggen ter staving van de door u aangehaalde feiten. Voorts was het CGVS van oordeel (iii) dat er op dat moment voor burgers in Najaf, Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond. Tot slot oordeelde het CGVS dat u evenmin aannemelijk kon maken (iv) omwille van uw etnie een gegronde vrees voor vervolging te koesteren. U legde op het CGVS ook geen documenten neer die deze vaststellingen konden wijzigen. De weigeringsbeslissing werd door Raad van Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd waardoor deze beslissing kracht van gewijsde geniet en de erin vastgestelde ongelooftwaardigheid niet langer kan worden betwist.

De motieven aangehaald in uw tweede verzoek om internationale bescherming hadden betrekking op gebeurtenissen die volledig voortvloeiden uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek had uiteengezet, i.c. dat uw oom langs moederszijde J.(...) vermoord werd naar aanleiding van uw problemen met uw vader. Het CGVS nam in het kader van dit verzoek een niet-ontvankelijkheidsbeslissing aangezien u geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die een ander licht konden werpen op de genomen beslissing. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste en tweede verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Dit is in casu niet het geval.

In eerste instantie herhaalt u in het kader van uw derde verzoek enkel de asielmotieven die u eerder heeft uiteengezet. Het louter herhalen van deze reeds ongelooftwaardig bevonden motieven herstelt de geloofwaardigheid ervan echter niet.

In tweede instantie legt u verklaringen af aangaande gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, met name dat uw moeder een geheime relatie zou hebben in België en u bijgevolg gevaar loopt door uw oom A.(...) gedood te worden omdat u geen stappen heeft ondernomen tegen uw moeder

om de eer van de familie te redden. Wat betreft deze verklaringen kan echter worden geconcludeerd dat deze niet overtuigen omwille van volgende redenen.

Vooreerst is het niet aannemelijk dat uw familie in Irak u niet persoonlijk op de hoogte zou brengen van de vermeende relatie van uw moeder. In plaats daarvan werd u gecontacteerd door een anonieme vrouw met een vals facebookprofiel met het nieuws dat uw familie in Irak een foto had ontvangen uit België waarop te zien is dat uw moeder een relatie heeft met iemand, dat uw oudste oom langs moederskant A.(...) razend was en gezworen heeft uw moeder te vermoorden. U werd verwacht iets tegen uw moeder te ondernemen. Wanneer u vroeg wie de vrouw aan de telefoon was, legde zij toe (CGVS, p. 5-6). Het is echter erg onlogisch dat uw familie de moeite zou doen om een onbekende vrouw aan te zetten om u via een vals facebookprofiel, speciaal aangemaakt om u te contacteren, op de hoogte te brengen van het nieuws over uw moeder. Indien uw familie uw moeder wil schaden en van u verwacht dat u iets tegen uw moeder onderneemt, mag minstens verwacht worden dat u persoonlijk door hen wordt gecontacteerd zodat zij u kunnen overtuigen van hun waarheid. U op een anonieme manier contacteren, had voor hen dan ook geen enkele nut.

U vermoedt dat de vrouw een vriendin is van I.(...), de vrouw van uw oom A.(...). Zij heeft uw moeder immers altijd gehaat. U overtuigt echter niet waarom uw tante dermate veel haat jegens uw moeder zou koesteren dat zij uw moeder in een levensbedreigende situatie zou willen plaatsen. Het enige wat u over hun relatie weet te vertellen is dat I.(...) jaloers is op de liefde tussen uw moeder en uw grootvader langs moederszijde. Gevraagd naar voorbeelden van problemen tussen hen, merkte u enkel op dat het 'vrouwenzaken en roddels' betrof (CGVS, p. 5). Het louter opperen dat uw grootvader meer hield van zijn eigen dochter dan van zijn schoondochter, lijkt dan ook geen afdoende reden om uw moeder zo onder de problemen te willen brengen. Bovendien is uw grootvader in 2015 overleden en lijkt er voor I.(...) aldus geen enkele reden meer te bestaan om uw moeder thans in die mate te haten en haar ernstige problemen te bezorgen.

Het is voorts niet geloofwaardig dat de onbekende vrouw noch uw familie de bewuste foto niet hebben doorgestuurd. Iemand beschuldigen van een buitenechtelijke relatie is, in Iraakse context, immers een zware aantijging. Dat uw familieleden in Irak van u verwachten iets tegen uw moeder te ondernemen zonder enig bewijs voor te leggen, is dan ook niet aannemelijk. U kon ook hier geen deftige verklaring bieden. U oppert dat de vrouw misschien enkel twijfel in uw hoofd wilde zaaien en u daarom de foto niet doorstuurde. Deze veronderstelling strookt dan weer helemaal niet met uw bewering dat de vrouw en uw familie uw moeder pijn wilden doen en verwachten dat u iets tegen haar zou ondernemen (CGVS, p. 7-8).

Hoe dan ook kan u niet overtuigen dat uw familie van u verwacht dat u iets tegen uw moeder zou ondernemen om de eer van de familie te herstellen. Zoals hierboven reeds vastgesteld heeft u dit immers nooit van uw familie zelf vernomen. Het kan nochtans verwacht worden dat uw oudste oom A.(...) u enigszins onder druk zou zetten om iets tegen uw moeder te ondernemen, indien hij hierop uit zou zijn. Minstens zou hij u kunnen opbellen om naar de stand van zaken te informeren. Na het anonieme telefoontje in april 2019 heeft u daarentegen nooit meer iets van uw Iraakse familie vernomen. U kon ook zelf geen antwoord bieden op de vraag waarom uw oom nooit zelf contact met u heeft gezocht (CGVS, p. 9-10). Hieruit blijkt geenszins dat u onder enige druk zou staan om uw moeder te straffen.

Voorts wijst niets erop dat uzelf enige vrees zou dienen te koesteren ten aanzien van uw familie in Irak omwille van de vermeende relatie van uw moeder. Hoewel u verklaart dat uw oom A.(...) u zal vermoorden omdat u als oudste zoon geen stappen heeft ondernomen om uw moeder te straffen (CGVS, p. 9), baseert u dit vermoeden nergens op. U bent immers nooit gecontacteerd door iemand van uw familie of stam over deze kwestie. Zelfs uw oom A.(...), die een belangrijke positie binnen de stam zou bekleden, heeft u nooit opgebeld, gevraagd om iets tegen uw moeder te ondernemen of op eender welke andere manier onder druk gezet (CGVS, p. 10). Kan hieraan bovendien nog worden aan toegevoegd dat de positie van uw oom A.(...) binnen de stam ernstig te betwijfelen valt. Hoewel u in het kader van uw eerste verzoek op 19 oktober 2016 verklaarde dat uw grootvader stamhoofd is geweest, kon u niet vertellen of en door wie uw grootvader werd opgevolgd na zijn dood in 2015. U had echter nog wel degelijk contact met uw familie in Irak, met name met uw jongste oom (CGVS 1e VIB d.d. 19/10/2016, p. 16-17). Dat u toen niet geweten zou hebben dat uw oom A.(...) uw grootvader zou opvolgen, is dan ook niet geloofwaardig. De voorgelegde kopieën van drie foto's waarmee u de functie van uw oom binnen de stam en een familiefoto waarmee u uw relatie tot uw oom wilt aantonen, wijzigen niets aan voorgaande. De drie foto's werden genomen op eenzelfde niet nader bepaalde vergadering waarbij uw oom in burgerkledij naast enkele sheikhs te zien is. Uit niets blijkt hieruit de belangrijke functie van uw oom binnen de stam. De familiefoto toont hoogstens aan dat jullie familie zijn, niets meer en niets minder.

Tot slot dient te worden gewezen op de timing van uw huidig verzoek om internationale bescherming. Terwijl u door de onbekende vrouw zou zijn gecontacteerd in april 2019 en u sindsdien een vrees koestert ten aanzien van uw oom langs moederszijde, A.(...), diende u immers pas in oktober 2019 een verzoek in. Hiernaar gepolst, geeft u zelf aan dat u enkel besloot een verzoek in te dienen omdat de vriend waarbij

u logeert u had aangeraden iets te doen aan uw illegale verblijfsstatus (CGVS, p. 11). Uw verzoek kan dan ook bezwaarlijk ernstig genoemd worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld.

Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Najaf in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Najaf een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Najaf actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een

ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Najaf. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq._internal_mobility.pdf of

<https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen concreet geschonden geachte rechtsregel aan, maar stelt hij wel degelijk een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker is van oordeel dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is en meent dat de situatie in Najaf anno 2020 zeer precair is. De commissaris-generaal baseerde zijn beslissing op een EASO-rapport van maart 2019, maar sindsdien zouden er zich ontwikkelingen voorgedaan hebben die maken dat de situatie in de regio van Najaf zeer precair is geworden. Verzoeker baseert zich hiervoor op een aantal persartikels die hij als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt.

In een tweede onderdeel van zijn 'middel' merkt verzoeker op dat de mobiliteit in Irak te onzeker en onveilig is voor hem om terug te keren naar de stad Najaf. De commissaris-generaal zou zich voor zijn analyse van deze kwestie opnieuw baseren op een rapport van begin 2019 (5 februari 2019), die geen rekening houdt met de laatste ontwikkelingen in Najaf en de omliggende regio. Verzoeker verwijst daartoe wederom naar bijkomende persartikels. Volgens verzoeker blijkt hieruit dat de toegangswegen naar de zuidelijke steden Najaf en Basra helemaal niet meer onder controle staan van de Iraakse autoriteiten en de bereikbaarheid niet vlot te noemen is, zoals de bestreden beslissing laat uitschijnen. Omwille van

voormelde redenen vraagt verzoeker de Raad om het verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te verklaren.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een artikel toe van *Al Jazeera* van 6 februari 2020, waarin gewag gemaakt wordt van een gewelddadige confrontatie tussen anti-regeringsbetogers en supporters van de radicale sjiiitische clericus *Al Sadr*, waarbij 9 doden zijn gevallen, een artikel van *Arab News* van 19 november 2019 dat gewag maakt van anti-regeringsprotesten met 315 doden in Bagdad en Zuidelijk Irak, een artikel van *The Independent* van 29 november 2019 dat gewag maakt van de anti-regeringsprotesten die zich in die maand voordeden en waarbij vermeld wordt dat er in Najaf een brandstichting gebeurde van het Iraanse consulaat en 5 doden vielen na een poging om een centrale moskee in brand te steken, een artikel van *Reuters* van 5 februari 2020, waarin hetzelfde incident besproken wordt in het artikel van *Al Jazeera*, een reisadvies van de overheid van het Verenigd Koninkrijk, waarin gewag gemaakt wordt van de anti-regeringsprotesten sinds oktober 2019 die regelmatig uitlopen op gewelddadige botsingen tussen Iraakse veiligheidstroepen en demonstranten, een artikel van *BBC* van 28 november 2019, die gewag maakt van de brandstichting van het Iraanse consulaat in Najaf dat ook in het artikel van *The Independent* besproken wordt, beelden van het kanaal *Youtube d.d.* 27 november 2019 en 1 december 2019 over protesten in de straten van Najaf en tenslotte een artikel van *Times of Israël* van 26 januari 2020, waarin gewag gemaakt wordt van een blokkering van de wegen van en naar Najaf International Airport door anti-regeringsprotesten (Verzoekschrift, bijlagen 2-8).

2.2.2. Middels een aanvullende nota van 11 augustus 2020 voegt de verwerende partij de verwijzing toe naar de “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019, naar de “*EASO Country Guidance note: Iraq*” van juni 2019, naar het “*EASO COI Report Iraq - Security situation*” van maart 2019, naar de “*COI Focus Irak – Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak*” van 20 maart 2020 en naar het “*EASO COI Report Iraq – Internal mobility*” van 5 februari 2019 (Aanvullende nota CGVS).

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats gesteld dat in hoofd van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Vervolgens overloopt de commissaris-generaal de eerdere verzoeken om internationale bescherming die werden ingediend waarna hij vaststelt dat verzoeker in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen heeft aangereikt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. In de beslissing wordt daarbij overwogen dat verzoeker in eerste instantie zijn eerdere asielmotieven herhaalt en dat het nieuwe feitelijke element dat hij aanhaalt, namelijk een vrees voor vervolging omdat hij niet zou hebben opgetreden tegen vermeend overspel van zijn moeder in België, om tal van redenen ongeloofwaardig is.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Zuid-Irak is de commissaris-generaal van oordeel dat er in Najaf geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

De commissaris-generaal besluit dat het derde verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard.

2.3.2. De Raad ontwaart in het verzoekschrift geen rechtsmiddel in de zin van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°, van de vreemdelingenwet. Verzoeker beperkt zich tot een uiteenzetting over de actuele veiligheidstoestand in Irak, waarbij hij vermeldt dat hij wel degelijk een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. De Raad leidt uit een welwillende lezing van het verzoekschrift af dat verzoeker in wezen de materiële motiveringsplicht geschonden acht, in samenlezing met artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Het enig “*middel*” is niet ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending zou aanvoeren van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Die schending kan niet dienstig aangevoerd worden tegen de thans bestreden beslissing, aangezien de beoordeling beperkt is tot de nieuwe elementen, zoals

bedoeld in artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, moet immers geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming, zoals voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.3.5. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. (...)”

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.*, Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn derde en laatste verzoek om internationale bescherming op 4 november 2019 een verklaring kon afleggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (AD 15/31630, stuk 11, Verklaring volgend verzoek, 4 november 2019) en een interview kreeg bij het Commissariaat-generaal (AD 15/31630, stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, 7 januari 2020). Verzoeker verklaarde dat hij nog steeds door zijn vader en door de stam met de dood werd bedreigd (AD, 15/31630, stuk 11, Verklaring volgend verzoek, 4 november 2019, vraag 15 en 18). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde verzoeker ook dat hij problemen had met zijn moeder, die ook in België verblijft, omwille van de buitenechtelijke relatie die zij was aangegaan (AD 15/31630, stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, 7 januari 2020, p. 5-7).

2.3.7. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal vaststelt dat verzoekers ingeroepen vrees voortbouwt op zijn eerdere relaas en dat daarnaast geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging omdat hij niet zou hebben opgetreden tegen vermeend overspel van zijn moeder in België.

In het verzoekschrift ontwaart de Raad geen kritiek op de concrete overwegingen uit de bestreden beslissing op basis waarvan wordt geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn derde verzoek geen nieuwe elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.3.8. In zoverre verzoeker in zijn middel ingaat op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak, en specifiek in de provincie Najaf in Zuid-Irak, dient in de eerste plaats te worden aangestipt dat verzoeker deze veiligheidssituatie nooit uitdrukkelijk als (nieuw) element of feit had ingeroepen ter gelegenheid van zijn derde verzoek om internationale bescherming, zodat de bestreden beslissing op dit punt allerminst met een motiveringsgebrek is behept.

2.3.9. Aangaande de veiligheidssituatie in Zuid-Irak verwijst de commissaris-generaal in zijn beslissing naar het “*EASO COI Iraq: security situation*” van maart 2019, waaruit blijkt dat er actueel in verzoekers regio van herkomst, de Zuid-Iraakse stad Najaf, geen situatie van willekeurig oorlogsgeweld heerst die voor verzoeker, louter omwille van zijn aanwezigheid daar, zou kunnen resulteren in een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

2.3.10. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift deze beoordeling *an sich* niet, maar merkt op dat er zich sinds de redactie van het EASO-rapport over de veiligheidssituatie (maart 2019) ontwikkelingen voorgedaan hebben in de regio van Najaf die maken dat de situatie er zeer precair geworden zou zijn. Dit standpunt tracht verzoeker te illustreren aan de hand van 8 persartikels, waaronder twee *youtube*-fragmenten, bijgevoegd bij zijn verzoekschrift.

2.3.11. Na zorgvuldige raadpleging van alle voorgelegde nieuwe nieuwsartikelen en videofragmenten, concludeert de Raad dat de recente ontwikkelingen de kans niet aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet.

Het artikel van *Arab News*, van *The Independent* (Verzoekschrift, bijlagen 2-4) en de filmpjes op *Youtube* illustreren dat ook Najaf gedeeld heeft in de felle anti-regeringsprotesten in de maand november 2019, waarbij doden te betreuren vielen en die resulteerden in het ontslag van de Iraakse premier. Hoewel ernstig, kunnen deze gewelddadige incidenten bezwaarlijk als willekeurig geweld worden gekwalificeerd, waarvan burgers louter door hun aanwezigheid het slachtoffer worden. Deze vorm van geweld betreft integendeel gerichte overheidsrepressie tegen anti-regeringsbetogers, waarbij burgers die zich afzijdig houden over het algemeen niet betrokken worden. Ook de gewelddadige confrontatie die op 5 februari 2020 in Najaf plaatsvond, waarbij anti-regeringsbetogers slaags raakten met aanhangers van de radicale Sjiitische prediker *Al Sadr* en waarbij 9 doden vielen, zoals besproken in het artikel van *Al Jazeera* en van *Reuters*, door verzoeker bijgevoegd (Verzoekschrift, bijlagen 2 en 5), kan niet als willekeurig geweld worden bestempeld. Dit incident heeft opnieuw te maken met gericht en in de tijd beperkt geweld. Het reisadvies van de overheid van het Verenigd Koninkrijk (Verzoekschrift, bijlage 6) maakt eveneens gewag van die anti-regeringsprotesten sinds oktober 2019, maar niet van een situatie van willekeurig oorlogsgeweld, waar ook burgers die niet deelnemen aan de manifestaties door zouden getroffen worden.

In een tweede onderdeel van zijn verzoekschrift merkt verzoeker op dat de mobiliteit in Irak te onzeker en onveilig is voor hem om terug te keren naar de stad Najaf. De commissaris-generaal van zijn kant baseert zich op een rapport van 5 februari 2019, getiteld “*EASO COI Report: Iraq – Internal mobility*” om te besluiten dat Najaf veilig te bereiken is via de luchthaven daar. Verzoeker betwist dit evenwel en voegt daartoe een artikel bij van de *Times of Israël* van 26 januari 2020 (Verzoekschrift, bijlage 8), waarin hij ontwaart dat “*de wegen van en naar Najaf International Airport geblokkeerd worden door anti-regeringsdemonstranten*”. Na raadpleging van dit artikel, zowel het extract dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, als het integrale artikel dat via de weergegeven *hyperlink* kon geconsulteerd worden, stelt de Raad evenwel vast dat daarin geen gewag gemaakt wordt van enige blokkade van de luchthaven van Najaf. Verzoeker slaagt er aldus niet in om aan te tonen dat hij niet op een veilige manier, via de luchthaven van Najaf, zou kunnen terugkeren.

Het standpunt dat de veiligheidssituatie in Najaf niet kan worden gelijkgesteld met een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet wordt bevestigd in de landeninformatie waarin door de commissaris-generaal wordt verwezen in zijn aanvullende nota van 11 augustus 2020. In zijn “*COI Focus Irak – Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak*” van 20 maart 2020 maakt de commissaris-generaal melding van de betogingen van burgers tegen corruptie en dysfunctionele infrastructuur, die ook door verzoeker worden beschreven in zijn middel, en de overheidsrepressie tegen de betogers, maar deze vorm van gericht geweld kan niet worden gelijkgesteld met “*willekeurig geweld*” in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet.

2.3.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van het derde verzoek om internationale bescherming van verzoeker, omdat hij geen

nieuwe elementen of feiten heeft voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.13. Bijkomend stipt de Raad aan, naar aanleiding van de stelling van verzoeker dat hij bij een terugkeer wel degelijk een reëel risico loopt op ernstige schade, dat het onderzoek beperkt blijft tot de 'nieuwe' elementen in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Voorts is het advies van de commissaris-generaal betreffende de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet niet bindend en wijzigt dit de rechtstoestand van de betrokkene niet, zodat dit advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (*cf.* RvS 21 januari 2020, nr. 246.785; RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

2.3.14. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht.

Het enig "*middel*" is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN